

Publicerad 2018-07-28 20:42 av Nypon

Trängsel

Jag är för stor. Kommer inte ut genom munnen eller fingrarna eller fittan för den delen med. Det är trångt härinne, och blött, och rött. Rosa och blått, blod påväg upp och blod påväg ner, hår som växer och tänder som gnisslar. Jag sticker ut mina spröt och viftar - för att få föda, uppmärksamhet, luft. Kanske hitta ett verktyg att skära inifrån med, eller en penna. Men pennan kan jag skriva en skylt - kirurg sökes! Jag kan inte betala i guld eller myrra, bara erbjuda upplevelsen av att förlösa mig, det våta glidet jag fantiserar om. Ljudet av att lämna skalet bakom sig, känna hur det dråsar ner på marken, att få andlöst expandera uppåt och utåt. Hur kommer jag kommunicera? När jag har lämnat min gamla trånga gom bakom mig, övergivit tungan. Här nerifrån är allt som kommer ut vaga gnällanden, ylningar, flämtande och stön - det som låter som ord är inte ord, bara uttryck av otillräcklighet. Mitt skallben en benbur. Är skallen för liten, eller tankarna för stora? Jag försöker krympa, dra ihop mig. Behålla proportionerna men göra allt mindre, för att få plats. Jag lyckas inte - ilskan kommer istället krypande, över att inte kunna andas fritt. Jag kan inte berätta det jag tänker på, när jag inte själv vet vad det är jag tänker på - koncepten är för tunga, mina synapser för luddiga, jag gnuggar mig i ögonen men gruset gnids in istället för bort.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nypon med Poeter.se id #19513 innehar upphovsrätten